

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

IOANN. SLOT. GEF.

Iustiniano, positisque præsijs, ad terram pro Imperatore gubernandam, præfecit idoneos præfides. Ita restituta est tertia pars orbis terrarum Imperio Romano, post annos quinque ac centum. Hic etiam Italiam reddidit, victis Gothicis. Nam post Valentinianum tertium, qui fuit nouissimus in occidente imperator, vsque ad Carolum Magnum, fuerunt quidam qui purpuram sumebant, sed nemini fœliciter res cecidit, & ideo in imperatorum catalogo non ponuntur, bimestres aut trimestres imperatores. Omnium nouissimus Augustulus, qui sumptam purpuram proiecit, cum audiret Odoacrem regem, cum copijs in Italiam venisse, & priuatam agens vitam, nusquam se opposuit venienti.

Augustulus.

Gothi inuasērunt Italiam. Naclerus lib. 2. Chronographiæ suæ. Odoacer rex Gothicorum.

CAPVT VIII.

INterim ergo quod in Occidente nõ erat imperator, Gothi inuasērūt Italiam, & multis annis in ea regnauerunt, quemadmodum Odoacer rex Gothicorum, qui magno exercitu Italiam ingressus Orestem vicit & occidit, Ticinum

DE V
num expu
ferroque v
gressus to
est. Illum
Romæ & I
mis hono
runt, qui e
Italiam qu
sed postea
nem dedi
& in Italia
rex Ostro
liam ingre
rauit Odo
paratis cop
ronæ sub
sta, Theoc
buit, atqu
ricus inter
danæ cui
Mediolan
uennam se
expeditas
dendum C
xit. Cepit
ciuitates,

num expugnauit, urbem & agrum igne ferroque vastauit, & urbem Romam ingressus totius Italæ regnum adeptus est. Illum enim primo ingressu regem Romæ & Italię appellatū, Romani summis honoribus in Capitolium deduxerunt, qui etsi barbarus esset, Romam & Italiam quietissimè primo gubernauit sed postea infelicem regno & vitæ finem dedit. Hic ergo tyrannus Romæ & in Italia 14. regnauit annis. Siquidem rex Ostrogothorum Theodoricus, Italiam ingressus commisso prælio superauit Odoacrem. Sed ecce Odoacer re-

Theodori
cus rex O.
strogotho-
rum.

paratis copijs in campos processit Verona subiectis, & copia pugnandi facta, Theodoricum lacepsiuit, & succubuit, atque etiam fugatus est: Theodoricus interim, omnibus Italiæ transpadanæ ciuitatibus, oppidisque potitus, Mediolani constitit, Odoacer verò Rauennam se contulit. Theodoricus verò expeditas armatorum copias ad obsidendum Odoacrem Rauennam perduxit. Cepit autem ilico omnes prouincię ciuitates, præter Ariminū & Cæsenam.

k 3 Odo-

IOANN. SLOTT. GEF.

Odoacrem verò in Rauenna per triennium obsedit. Verùm postea Odoacer deditioem fecit pactis interpositis, vt Theodoricus simul & Odoacer, socij dominationis essent. Verùm hac regni societas, non diuturna permanfit. Cùm enim occultas inter se suspitiones haberent, speraretq; Odoacer, saltè aliquam particulam sibi in Italia, suisq; Herulis attribui possidendam, misit Theodoricus, qui illum & filium adolescentem primoresq; gentis interficerent, Herulorum plebem conseruans. Breui deinde omni Italia & Roma Theodoricus, summo senatus, & populi Romani applausu, est potitus. Huius temporibus Iustinus imperator princeps catholicus & deuotissimus, non solum eos quos Anastasius imperator sed hæreticus Euthicianus, in exilium miserat, reuocauit ab exilio, sed etiam ordinauit, Ecclesias quas tenebant Arriani in Oriente, eis auferri, & Catholicis episcopis dari. Omnes enim hæreses exterminare contendens, deiecit sedibus suis Episcopos Arrianos. tulit eam re gra- uiter

Iustinus
imperator
Episcopos
Arriano-
rum deie-
cit sedibus
suis.

DE V
uiter The
anorū in
nator: Vr
ratori, ni
omnem i
tis imper
ne graui
Romanis
mum, A
les, ac Th
natores p
tollere co
ceret, i
Constan
Iustinum
lius conc
tem eis a
legationi
Arriano
que resti
rent, con
atque vrb
cendijs v
flectere I
peratore
uersi, su

DE VERBI DEI VIRT. 254

uiter Theodoricus rex Italiae, labe Arri
 anorū inquinatus, & sectæ illius ppug- Theodori
 ci regis cal
 liditas &
 crudelitas
 nator: Vnde per legatos minatur Impe-
 ratori, nisi restituat Arrianos, Italiam se
 omnem igne & gladio perditurum. Mi-
 tis imperator dissimulauit tēporaliter,
 ne grauius malum immineat, rogatus à
 Romanis. Nam Ioannem pontificē sum-
 mum, Agapetum & Patritium consu-
 les, ac Theodorum & Importunum se-
 natores præstantissimos viros, è Roma
 tollere constituit, idque vt sine nota fa-
 ceret, ipsos legationis nomine misit
 Constantinopolim ad Imperatorem
 Iustinum, vtque eam simulationem me-
 lius concinnaret, Episcopum Rauenna-
 tem eis adiunxit. Fuit autem summa
 legationis, vt agerent cum Iustino de
 Arrianorum episcoporum sacerdotum
 que restitutione, & nisi hoc impetra-
 rent, comminatus est omnem Italiam
 atque urbem Romanam, cædibus ac in-
 cendijs vastaturum. Verum cum legati
 flectere Iustinum christianissimum Im-
 peratorem non possent, ad lachrymas
 versi, suppliciter petunt, vt perituræ
 Italiae,

IOANN. SLOT. GEF.

Italiae, vna cū Catholicis omnibus subueniat. Hinc magna vtrinque dicentium & audientium commiseratio est suborta, hinc fidei causa, si Arriani tolerarentur, inde vr̄bis & Italiae desolatio. Vicit tandem grauisimorum (in quibus sanctus timor erat) virorū sententia, postponendam, pro tempore fidei causam, & vr̄bis Italiaeque consulendum salutem, ita piū principem perpulere, vt Arrianos restitueret, atque eos viuere suis legibus atque institutis sineret. Verū honores effusius impensū à Iustini pontifici ac legatis Romanis, adduxerunt Theodoricum in maiorem suspicionem, vnde & pontificem in carcerem cōiecit, parumque abfuit quin eum statim occidisset, adeo in hominem eraserat, & fide ac moribus cum Iustino sentientem. Perijt tamē sanctissimus homo in carcere, pedore, siti, & inedia. Pari modo Romanos legatos, cruciatos in carcere, fame peremit. Boethium verò & Symmachum, in Papiā (vbi per aliquod exulauerant tempora) pariter iugulari iussit. Quam eius saeuitiam, ira diuina grauiori mul-

Ioānis pō,
tificis ma-
ximi mors

Boethii
mors,

DE V
multaui
cessorem
um annu
Regnavit
lasunta. V
ciplinatus
uo quo re
functus es
se à Goth
ipsa, Theo
se vocavit
dictis, pri
mē, regni
Theodatu
no manui
illi primō
ta, mox su
in insulan
cidi que p
agerrimē
lique om
à rege det
us Theoc
tum imm
nus Impe
sumpta c

multavit pœna. Vnde mortuus suc-
 cessorem reliquit Atalaricū filium su- Atalaricus
 um annum agentem ætatis suæ octauū. rex Gotho-
 Regnavit hic in Italia cum matre Ama- rum,
 lasunta. Veruntamen Atalaricus indis- Amalafun-
 ciplinatus & secta Arrianus erat, & octa- ta regina
 uo quo regnum assumpserat anno, de- Gothorū,
 functus est. Tunc Amalafunta, videns
 se à Gothis spretam, secum deliberans
 ipsa, Theodatum sibi consobrinum ad Theoda-
 se vocavit, & multis in eam sententiam tus rex Go-
 dictis, prius iniurium, recōciliatum ta- thorum,
 mē, regni consortem declaravit. Sed cū
 Theodatus rapinis pro sui ingenij vi-
 tio manum apposuisset, dissuasissetque
 illi primò, & post obstitisset Amalafun-
 ta, mox summa ingratitudine vsus eam
 in insulam Vulfinensum relegavit, oc-
 cidi que permisit, Tulerunt eam mortē
 ægerrimè Ostrogothi, sed & Rom. Ita-
 lique omnes, vt si aliquem inuenissent,
 à rege defecissent. Propter quod anxi-
 us Theodatus, existimare cepit, quan-
 tum immineret periculum, si Iustinia-
 nus Imperator, qui Iustino successerat,
 sumpta occasione necis Amalafuntæ,
 k 5 (cuius

IOANN. SLO. GEF.

Agapetus
pontifex.

(cuius virtutem dilexerat) Italiam in-
uaderet. Itaque placaturus imperatorē,
literas & legatos, videlicet vnā cum A-
gapeto pontifice Romanos senatores,
mittit. Cū verò mandata Theodati
de pace pontifex exposuisset, ita adulā-
ter & simulatè Imperator respondit, vt
posthac nimis sibi securus rex Theoda-
tus, multa sit ausus ad ruinā sui status.
Iustinianus autem tempus idoneum
ratus Italiæ liberandæ, mentem & cogi-
tationem ad hoc conuertit. Inuitabat
& eum prosperitas imperij, quòd pau-
lò antè per Belisarium ducem, Vuan-
dalis Aphricam abstulerat, nec ferendum
iam sibi videbatur, vt contra decus im-
perij Romani, Italiam occupari à barba-
ris pateretur. Belisarium ergo in Italiā
trafmisit cum ingenti exercitu, & pri-
mò quidem Siciliae vrbes facillè per de-
ditionem cœpit, mirabili victoriæ cur-
su, populis vrbes oppidaque certatim
Romano imperatori, cuius desiderio iā
pridem tenebantur, vltro offerētibus,
Deinde Belisarius Regium & circum-
iacentia oppida recepit per deditiōē,
Nea-

Iustinia
nus per Be
lisarium
Italiam in
vadit.

DE VI
Neapolin
alium reg
gim nomi
regis inter
ercitu Rom
nitque vt
portam in
præsidio i
locati, Fla
ciuitates &
cœpit, non
que partis
tamdiu p
rij virtutē
lia ad imp
multis pra
cū Gotho
larius cur
ad Iustini
nouū reg
qui poste
sui corpo
fectus illi
rex creat
sus. Duob
interfect

Neapolim expugnauit. Interim Gothi alium regem sibi & Italicis creant, Vitigim nomine, & Theodatum, iussu noui regis interficiunt. Belisarius reparato exercitu Romam tendit, & receptus est, euenitque ut qua die Belisarius Asinariam portam intraret, eadem Gothi, qui in praesidio ibi fuerant a Vitige rege collocati, Flamineam sint ingressi. Deinde ciuitates & oppida in circuitu plurima cepit, non sine Vitigis pugna, ac vtriusque partis caede maxima. Quid multis? tamdiu pugnatum est, donec per Belisarii virtutem, primo Aphrica, deinde Italia ad imperium reuocata est. Sed certe multis praelijs id factum est, quae habuit cum Gothorum regibus. Nam cum Belisarius cum Vitige Constantinopolim ad Iustinianum fuisset profectus, Gothi nouum regem creant Ildoualum nomine, qui postea a Buillo, vno ex custodibus sui corporis, in conuiuio occisus est. Successus illi Araricus, qui quinto postquam rex creatus fuerat mense, ipse etiam occisus. Duobus his regibus intra biennium interfectis, ad Totilam, qui & Baduilla,

magno

Vitigis
rex Gothorum.

Ildouadus
rex Gothorum.

Araricus
rex Gothorum.

IOANN. SLOT. GEF.

Totilas
rex Gotho-
rum,
Teias rex
Gothorū,

Narſes
dux exer-
citus Iu-
ſtiniāni.

Gothi Ita-
lia exce-
dunt, & Hi-
ſpaniam
petunt,

magno Gothorum consensu, regnum peruenit. Qui anno regni sui decimo interficitur, & Teias omnium iudicio, rex Gothorum eligitur. Hic pugnans cum Narſete (quem Iuſtiniānus Italico bello præfecerat ducem) telo interijt. Quo mortuo Gothi oratoribus ad Narſetem miſſis, velle ſe ex Italia excedere obtulerunt, ſi incolumes abire, ſuaque aſportare permittantur. Narſes concilio habito, Gothiſ permittere decreuit liberum reſeſſum cū ſuis bonis. Tuncque belli Gothici verus finis fuit, decimo & octauo anno poſtquam fuerat inchoatum. Ita Narſes vniuerſam Italiam, cum Romana ciuitate ad Reipublicæ iura reduxit.

CAPVT IX.

Poſtquam autem Gothi Italia abeunt, Narſes eam poſſidebat in pace annis 17. omnia in meliora reformās. Per id tempus Viſigothi in Hiſpanijs manſerunt, & in longa pacis quiete, ipſiſ Alani coaluerunt, vt illius gentis noſenſim confuderint, ac noſtra ætate permanet gens nomine compoſito, vt qui

DE
vt qui
corrup
feſto,
in om
Italiam
dibus
decimo
tam eſſ
rò ing
occupa
lani. A
Aphric
nabant
niſ ſup
xilla ſi
in regn
liā reg
initior
gioner
xiliant
mum
tentia
gnalle
xiario
doricu
Theo